

рату: "заповедио је својим
Мирмидонцима да... не смеју помагати
Грцима" [91, стр. 122]

72а. Примирије се завршава, рат се
обнавља с претходном жестином. Грци
(у Ахиловом одсуству) претрпе тежак
пораз, "Тројанци су спалили више од пет
стотина грчких лађа" [91, стр. 122-123]

73а. После Викторове погибије, "херој
број 1" код Тројанаца постаје "млади
цар Троил" [91, стр. 218, комент. 124].
Троил = Тотила?

Коментар. "Младост" обојице хероја посебно је наглашена

74а. Троил је рођак (син) "главног
тројанског цара Пријама" [91, стр. 123]

75а. Тројанска верзија претераним
изразима наглашава Троилову храброст
[91, стр. 123]

76а. С Троилом на челу, Тројанци
задобијају неколико блиставих победа
[91, стр. 123-124]. Ахил и даље још не
учествује у Тројанском рату

77а. Заједно с Троилом ратује знаменити цар Парис - ПРС [91, стр. 122-123]. Иако он учествује у рату од самог почетка, ипак хронике само за време "Троилове владавине" говоре о пару Троил-Парис као о веома значајном пару хероја [91, стр. 124]

78а. Парис је убијен [91, стр. 129].
"Персијанци" (десно) такође трпе пораз

Велизара из Италије (наводно збор
рата против Персијанаца). Неколико
година Велизар одсуствује из Италије
[41, т. I], [121]. В. горе

72б. Примирије се завршава, рат се
размахује с претходном жестином.
Грци-Ромеји (у Велизаровом
одсуству) трпе тешке поразе 540-544
год. Готи освајају нове градове [41, т.
I, стр. 373-374]

73б. После Витигесовог пораза,
"херој број 1" код Гота постаје млади
цар Тотила (Бадуила) [41, т. I, стр.
373-374]. Сличност имена

74б. Тотила је рођак (синовац)
претходног готског цара Илдибалда
[41, т. I, стр. 373-374]

75б. Готска верзија врло упадљиво
говори о Тотилиној храбости. Грке
је "захватио ужас кад се појавио нови
херој Гота" [41, т. I, стр. 373-374]

76б. "Тотили је било доволно годину
дана да покори многе градове... и
свуда расири ужас" [41, т. I, стр. 373-
374]. Велизара и даље још нема у
Италији

77б. Заједно с Тотилом (ТРКВН по
Ливијевој верзији) ратује познати
цар "Порсене" (по Ливију). У готској
пак верзији, истовремено с Тотилом
на Римску империју нападају Персијанци - ПРС. Имамо пар Готи-
Персијанци или пар Тарквијије-
ПРСН (Порсене)

78б. Ливије говори о покушају
убиства Порсене (позната легенда о
Муцију Сцеволи) [195]

Коментар. У [91, стр. 70-71] Парис је назван Фариз, тј. Париз, због сталиних
асимилирања Ф - П. То је у складу с поклапањем Порсене и Франака (в. горе),